

(ד' טו ט"א) תלויין פקודין דעשה ולא תעשה, וקודשא בריך הוא מתרוייהו מליל למיזהב יקרא לאורייתא, דהא איהו בדבורא חד אמר בלא, ולמה אמר שנים זו שמעתי, וזו אח"ה, הוי בחושבון, דתרי תורות הוו, וקודשא בריך הוא חד בינייהו ושמייה חד, ומתריין דבורין נפק קלא ואתפלג לשבעין קליו, לקבל שבעין אנפיו, וקטל בהון שבעין אומין על דלא קבילו אורייתא, ובתריין דבורין קטיל לתריין אומין, דאינון עשו וישמעאל דלא בעו לקבלא אורייתא.

דהא קודשא בריך הוא חד איהו, ואיהו לא הוה ממלל באלין קליו ודבורין דאנכי, אלא לאחזאה דשמייה ויקריה הוה באורייתא, ובגין דא קודשא בריך הוא מליל מינה (נ"א בדינא), בגין דיתועעוון כל אומין דעלמא מאלין דמשתדלין בה, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא למשה (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה זכרי לדור דור, שמי עם י"ה שם"ה פקודין דלא תעשה, זכרי עם ו"ה רמ"ח פקודין דעשה, לאחזאה דאורייתא בשמא דקודשא בריך הוא אתבריאת, ועל שמייה אתקריאת, הדא הוא דכתיב (ישעיהו מג ז) כל הנקרא בשמי וכו', ובה שרייא קודשא בריך הוא, ומינה מליל בסני.

ואית אורייתא עלאה דלא אתקרי בה פריאה אלא אצילותא דיליה, והיא והוא בלא חד, וכל בר נש דאשתדל באורייתא שמייה דקודשא בריך הוא תמן, כל שפן וכל שפן בבוצינא קדישא, ובוצינא קדישא ודאי פימך איהי סיני, שבע הבלים דנפקין מפומך שכינתא שרייא עליהו, דאיהי בת שבע, דאינון שבע שמחן דשמא מפרש, דאיהו שמא דארבעין ותריין אתון.

ומינה סליק קול דאיהו עמודא דאמצעייתא, ואסתלק לשבעין קליו, דאיהי ודאי ביה סלקא לשבע, דאיהי ה' עלאה, אורא דכיא, אורא דארץ ישראל דאיהי מחכים, מסטרא דחכמה דאיהי י', ובה סליק ו' לעשר ו' זמנין, וב' ההי"ן אינון ה' הבל מלגא ה' הבל מלכר, ותרוייהו אינון בלבא ובפומא, אינון עשר דברן דקודשא בריך הוא, ובהון אינון לבא ופומא שוין, ומאן דאתעסק באורייתא פדין צריך דיהא פומא ולבא שוין, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, כל מי שאין תוכו כפרו אל יפגם לבית המדרש.

תריין ההי"ן ודאי אינון תריין דבורין, דאתמר בהון (תהלים סב יב) שנים זו שמעתי, ו' קלא דנפיק מנייהו, ועליה אתמר (דברים ד יב) קול דברים אתם שמעים, והאי קול נפיק מתריין דבורין דאיהו ה"ה, דכלילן עשר דברן, ה' בלוחא חדא, וחו מסדרין לגבייהו (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, הא חמש בלוחא קדמאה, בלוחא תניינא הוה מסדרין לגבייהו חמש תקונין אחרנין, דאינון טפכם נשיכם וגרד מחטב עציך עד שאב מימיה, דא אינון ה', הא תריין דבורין דכלילן בהון עשה וקלא דהוה נפיק מנייהו הוה כליל לון ודא ו', כליל ו' זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית, (כאן חסר) ואיהי הוה סלקא מנייהו באת י', ו' זמנין י' אינון שתין, אשתכח דאיהי י' אמירן, (דלא הוה סליק לע"ב שמחן).

ה' ה' תריין דבורין ובהון עשר הא תריסר, ו' הוא סליק באת י', ו' זמנין י' דאינון שתין הא ע"ב, ואי תימא דבאורייתא מליל ולא יתיר, לא אשתכח אתר לעילא ותתא דלא מליל מינה, אפילו

במלאכין, דלא אשתפח דאלו"ה אחרא אית בעלמא, ומליל בפרסיא, הדא הוא דכתיב אנכי, והכי סליק אנכי לחשבון פס"א, ולבתר מליל במלאכין, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת, דעלייהו אתמר (קהלת י כ) פי עוף השמים יוליך את הקול וכו'.

בגין דכד קודשא בריה הוא בעא למלא במלאכיא נחת שמייה עליהו, פגוונא דא יהו"ה, י בחיה הדא דאיהי ארי"ה, וביה אתמר (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא ירא, ובאן אתר י ברישא ה' על גרפוי ו' בפומיה ה' בזנביה, ובגניה אתמר הוי זנב לאריות (ד טו ע"ב) וכו', ודא הוא ופני אריה אל הימין לארבעתם (יחזקאל א' א'), ולבתר הנה נחית בחיה דשמה שור, פגוונא דא הוה"י, ה' ברישיה ו' בפומי ה' בגרפוי י' בזנביה, ודא איהו ופני שור מהשמאל, ולבתר הנה נחית על חיה ששמה נשר, פגוונא דא והי"ה, ו' ברישיה ה' בפומיה י' בגרפוי ה' על זנביה, ודא איהו ופני נשר לארבעתם, ואינון תרי עשר אנפין, לכל חד שית, סלקין לע"ב, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות (שמות כ יח).

ואדם רכיב על גביהו דא מטטרו"ן, דאיהו כליל שמא דארבעין ותריין אתוון, ואינון (שית אתוון, ולכל את סלקין שית), ז' תיבין ובכל תיבה שית אתוון וסלקין למ"ב, ודא איהו שרפים עומדים ממעל לו, שש כנפים שש כנפים לאחד, בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף (ישעיהו ו ב).

דכמה דאיהו שמא דקודשא בריה הוא דמ"ב וע"ב לעילא, כד איהו שמא דמ"ב וע"ב לתתא, הדא הוא דכתיב (תהלים מח יא) בשמה אלהים בן תהלתה על קצוי ארץ, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות, ואינון הוו מלאכין, דכל חד הוה אתעביד קול ופרח באוירא, וכל חד מישראל דהוה אמר נעשה ונשמע הוה שריא בפומיה, והוה אוליה ליה אורייתא פלה.

ולבתר מליל עמהון מן שמיא וארעא, הדא הוא דכתיב (דברים ד לו) מן השמים השמיעה את קולו ליסרה, ועל הארץ הראה את אשׁו הגדולה וכו', בההוא זמנא דאמרו ישראל נעשה ונשמע מיד ישמחו השמים ותגל הארץ (ד"ה א טו), לבתר הוה ממלל עמהון מארבע סטרין, והוו מסתפקין לגבי מזרח והוו שמעין ית קלא, ולגבי מערב ודרום וצפון הוו שמעין ית קלא, לאחזאה דמפל אתר מליל עמהון, ולא הוה אתר לעילא ותתא דלא מליל עמהון, לאחזאה דמלא כל הארץ כבודו, דאיהו סביל עלאין ותתאין, ואיהו סמיד עילא ותתא וכרסיא יקרא, ומלאכין ונשמתיין, איהו סביל פלא, וקשיר פלא, ומיחד פלא, ולית מאן דסמיד ליה.

ואיהו אתקרי בכל שמהן, לאשתמודעא תוקפיה בכל שמא ושמא, מההוא דרגא וממנא דשריא עליה, וליה לית שמא ידיעא, ואיהו אתקרי חד בחושבון כד שריא בדרגא דאינון (אחרנין) (ג"א אחרין) משאר דרגין, ואיהו לית ליה חושבון, כד שריא על כל עלמין (ס"א עלאין) ועל כל ממנא דלהון, אתקרי על שמה, לאחזאה לכל חד מישראל מאתר דקראן ליה לפום צרכיהו, כמה דאוקמוהו הרוצה להעשיר יצפין להחכים ידרים.

קם בוצינא קדישא וכל מארי מתיבתאן, ואשתתחו קמי סבא, ובריכו ליה, אמר בוצינא קדישא
נדאי האי סבא מאתר דעתיק יומין קא אתי, ותמן אתרפי, זפאה חולקנא דזכינא למשמע מלין
עתיקין, מאתר דעתיק יומין, זפאה חולקנא דזכינא להאי.

קם רבי שמעון פתח ואמר, בראשי"ת ברי"ת א"ש, דאיהו אות ורשימו דעלאין ותתאין ביה
קיימין, איהו אות דעבא דלעילא, דבהון אתקרי קודשא בריה הוא יהו"ה עבאו"ת, ואיהו אות
דעבא דלתתא, איהו אות וברית דביה קיימין שמיא וארעא, פמה דאת אמר (ירמיה לג כה) אם
לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת, איהו אות נדאי, דאיהו רשימו דחוקתא
דמלכא.

אדהכי הא סבא קא נחית לגביה כמלקדמין פתח ואמר רבי רבי (י) ברית איהו נדאי צדיק ח"י
עלמין, דאיהו י' זעירא מסטרא דחכמה דלעילא, דכד נחתא י' לגביה, אף על גב דבאתריה י'
עלאה אתקרי, כד נחית לגבי צדיק י' זעירא אתקרי, ואת ו' אף על גב דאיהו ו' עלאה באתריה
בעמודא דאמצעיתא, כד נחית לגבי צדיק לאתחברא בה, ו' זעירא אתקרי, אלפא ביתא דאתון
זעירן

